

Hemelvaart 2021: “Zegenende handen”.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

GK 215: 1, 2, 3 De dag van onze vorst brak aan.

Gebed

Inleiding: Hemelvaart.

Lezen: Handelingen 1: 1-11

Zingen: “Vanaf een aardse heuveltop...”.

Tekst: Lukas 24: 50-52

Preek

GK 211 Wij knielen voor uw zetel neer.

Gebed

Collecte

Zingen: Breng dank aan de Eeuwige...

Zegen.



Gebed: Vader in de hemel, vandaag denken we terug aan de dag, dat u uw Zoon weer thuishaalde.

Op kerst werd Hij in onze wereld geboren als een klein kwetsbaar kind. Sterfelijk. Kwetsbaar.

Tot op het kruis.

Maar vandaag denken we terug aan de dag, dat Hij als een Koning naar de hemel voer om op de troon te gaan zitten. Koning over leven en dood en hemel en aarde. Ónze Koning. Onze verlosser.

Het geeft ons veel rust te weten, dat boven deze gebroken wereld een Koning troont, die alles in zijn hand heeft. Die hemel en aarde regeert.

Ook een Koning, waar we met onze zorgen en zonden naar toe kunnen. Met ons verdriet en onze zwakheid. Met onze dank en blijdschap. Een Verlosser, die ook voor ons een woning klaarmaakt in het Vaderhuis.

Wij bidden u of u met uw Heilige Geest bij ons wilt zijn vanmorgen. Tot diep in ons hart.

Maak van deze Hemelvaartsdag een hemelvaartsfeest.

Amen.

Inleiding: Op hemelvaart vieren we de troonsbestijging van Jezus. Er is een nieuwe Koning!

En wat voor een!

Een Koning vol van genade en waarheid. Een echte vredesvorst.

Dat is een feest waard.

Voorals als we naar veel menselijke koningen kijken. Veel van die koningen regeren door onderdrukking en dwang. Demonstraties worden wreed neergeslagen. Lastige mensen in kampen gegooid.

Jezus niet. Hij regeert niet door dwang, maar door genade en waarheid.

Dat vieren we vandaag.

Preek:

Mensen wensen elkaar vaak goede dingen toe.

Als je jarig bent, word je gefeliciteerd. Als je slaagt voor je examen.

Als iemand op reis gaat, wensen we hem een goede reis.

Als een stelletje gaat trouwen, wensen we hen het geluk van een hele wereld. Alle heil en zegen.

En dat doet goed.

Mensen leven met je mee en staan achter je. Gunnen je het beste.

De HERE wenst ons ook al het goede toe. Er is alleen één verschil: mensen kunnen ons veel geluk wensen, maar de HERE, de almachtige, kan ons dit geluk ook geven.
Dat zien we bij de Hemelvaart van de Here Jezus.

Weet u wat zo opvalt bij de hemelvaart van Jezus?

Dat Hij zijn leerlingen meeneemt.

Hij gaat niet stiekem, midden in de nacht, naar de hemel. Zonder dat zijn leerlingen dat merken.

Dat had gekund.

Want zijn discipelen waren al bedroefd, toen Jezus vertelde over zijn afscheid. Hoe zou het dan zijn, als Hij ook echt wegging. Zou hij niet beter stilletjes vertrekken?

U kent dat wel: Pappa en mamma moeten 's avonds weg. Er is een oppas voor de kinderen. Maar, ja, pappa en mamma weten, dat het afscheid een drama zal worden: huilen en schreeuwen. Dus glijpen ze stilletjes, terwijl de kinderen lekker spelen, de deur uit. Met een knipoog naar de oppas.

Toch: zo heeft Jezus dat niet gedaan.

Waarom niet?

Omdat zijn discipelen moesten zien dat Hij wegging en hoe Hij wegging. Jezus zei nog: jullie moeten mijn getuigen zijn. Zij moesten het doorvertellen. Zij moeten de ogen van de wereld zijn. Daarom neemt Jezus ze mee.

En wat zien ze?

Een heleboel!

Ze spreken met Jezus, nemen afscheid van Hem, en dan zien ze hoe een wolk zich uit de hemel losmaakt en Jezus omhult en meeneemt. Alleen dat al!

En dan staan er opeens twee engelen bij hen, die zeggen: "Op dezelfde manier als Hij van jullie is opgevaren, zal Hij ook weer terugkomen: op de wolken".

Dat betekent: zoals een wolk Hem nu omsloot en verborg en meenam, zo zullen wolken straks opeens opengaan en Jezus zal in al zijn heerlijkheid op aarde verschijnen.

Dat vertelt Lukas in Handelingen 1.

In onze tekst legt Lukas de nadruk op iets anders. Hij schrijft, dat Jezus naar de hemel gaat, maar Hij doet dat, terwijl Hij zijn discipelen zegent. Dia 1

Hij schrijft: **"...en Hij hief de handen omhoog en zegende hen... en terwijl Hij hen zegende ging Hij van hen weg.."**

Er ligt dus veel nadruk op die zegen.

Lukas heeft dit allemaal niet meegemaakt. Hij kwam pas veel later tot geloof. Hij heeft alles van de discipelen moeten horen.

En dit heeft blijkbaar indruk gemaakt op de discipelen: "Ja, en weet je Lukas, Hij nam ons mee naar de Olijfberg en werd weggenomen door een wolk en Hij zegende ons".

Dát was het laatste wat zij zagen: "Hij zegende ons".

Wat was daar zo bijzonder aan?

Want mensen wensen elkaar ook vaak veel "heil en zegen" toe.

Of we zeggen "Mijn zegen heb je!".

Maar dat kan heel oppervlakkig zijn. En daarbij: mensen kunnen elkaar wel een zegen toewensen, maar zij kunnen die niet echt geven.

Maar de discipelen kennen de zegen echt goed. De zegen van de priester: die hief ook zijn handen omhoog en legde zo de zegen op het volk en zei: dia 2

"De HEER zal u zegenen en beschermen,
de HEER zal het licht van zijn aangezicht over uw leven laten schijnen en
u genadig zijn,
de HEER zal zijn aangezicht naar u toewenden en u vrede geven."

En toen Hij zijn handen ophief om hen te zegenen, zagen zij natuurlijk zijn wonden in zijn handen. De tekenen van zijn offer aan het kruis.

Hij zegent als een priester en gaat zo het offer van zijn eigen leven in de hemel brengen voor God. En dat betekent, dat de vergeving en de vrede echt vast ligt.

Jezus maakt waar, wat al eeuwen op het tempelplein klonk: "De HEER zegent u en beschermt u..".

Wat zegt die zegen?

Dit: "Ik ga wel naar de hemel, maar ik zal dichterbij zijn dan jullie denken".

Dat zie je mooi in het gesprek met Maria van Magdala bij het lege graf.

Maria zoekt Jezus. Onder tranen.

Je ziet haar heen en weer lopen bij het graf.

Terwijl Maria zo aan het zoeken is, wordt zij gevonden door Jezus.

"Wie zoek je?", zegt Jezus.

Dia 3

Ze denkt dat het de tuinman is of zo en vraagt aan hem: "Waar heeft u hem neergelegd?".

Totdat Jezus haar naam noemt: "Maria!".

Dan draait ze zich helemaal om en zegt: "Rabboeni!, Mijn meester!" en wil hem blijkbaar aanraken.

Want Jezus zegt dan dit: "Houd mij niet vast. Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader".

Wat Jezus probeert te zeggen is dit: 'Maria, je begrijpt het niet.

Je bent bang om mij te laten gaan.

Dia 4

Maar: laat me gaan. Laat me naar de hemel varen. En als jij me naar de hemel laat gaan, zul je me nooit meer kunnen verliezen. Maria, als ik hier blijf, kan ik maar op één plaats in de tijd tegelijk zijn. Maar als ik naar de hemel ga, Maria, als ik opstijg, zullen ze nooit, nooit, nooit de mogelijkheid hebben om mij van jou af te pakken. Ze kunnen je vastketenen en opsluiten in de diepste kerker, ze kunnen de deur barricaderen, maar ik zal dichterbij je kunnen zijn dan ik ooit ben geweest. Maria, als ik opstijg, dan wordt wat ik nu ben explosief verdeeld over de hele wereld. Als jij me laat gaan zodat ik kan opstijgen, zul je me nooit meer kwijtraken."

Hemelvaart betekent dus niet dat hij naar een andere plaats in de kosmos is gegaan. Ver weg.

Hij is de hemel binnen gegaan zodat alles wat hij was en is beschikbaar is voor de hele wereld.

Hij stort vanuit de hemel zijn Geest uit.

Dat betekent ten diepste, dat Hij zichzelf uitstort in de harten van de mensen.

En dichterbij een mens kun je niet komen.

Hij laat zijn liefde voor jou elke dag blijken.

Juist doordat Jezus in de hemel is en vanuit de hemel in ons hart komt wonen, laat Hij zien dat hij jouw leven niet wil regeren door dwang. Hij slaat jou niet neer als je een andere weg inslaat. Zelfs als je hem afwijst komt er niet direct een engel met een vlammen zwaard om je af te voeren naar een of ander sinister strafkamp.

Hij laat je zijn liefde zien. Toont zijn genade en waarheid.

Hij is koning.

Maar wel een bijzondere koning.

Want hij wil een koning zijn voor mensen, die hem als koning erkennen en vrijwillig voor hem buigen.

Wat, tenslotte, ook zo opvalt is die grote blijdschap onder de leerlingen:

dia 5

"Ze brachten hem hulde en keerden in grote vreugde terug naar Jeruzalem, waar ze voortdurend in de tempel waren en God loofden".

Maar: hoe kun je nu blij zijn bij een afscheid?

Ja, als iemand weggaat waar je een hekel aan hebt, dan ben je blij, dat ie eindelijk zijn biezen pakt.

Die jongen in de klas, die je altijd zo pestte: blij, dat ik hem niet meer zie! Dan kan een afscheid heel prettig zijn.

Maar: iemand waar je van houdt?
En nu: Jezus! En toch blij!??

Ja, die blijdschap komt natuurlijk, omdat zijn discipelen inzagen, dat Jezus een veel groter koning is, dan zij dachten.
Eerst dachten ze en hoopten ze, dat Hij naar Jeruzalem zou trekken en daar de troon in bezit nemen. Die gehate Herodes zou verdwijnen. De Romeinen verjaagd.
Nee, dat zagen ze wel zitten: Jezus op de troon, de Zoon van David.
Daarom was de teleurstelling zo groot, toen Jezus gevangen werd genomen en aan het kruis geslagen. De groep volgelingen spat uit elkaar. Dit willen ze niet. Ze hebben zich doodgeërgerd aan deze slappe Jezus. Vol schaamte roept Petrus "Ik ken die mens niet!".
Maar nu is alles zo anders.
Nu begrijpen ze wat Jezus bedoelde: Hij is veel groter en machtiger, dan ze ooit hadden durven dromen. Hij gaat niet naar de troon in Jeruzalem, maar Hij gaat naar de troon in de Hemel. Aan de rechterhand van God.
Hij is maar geen koning in Jeruzalem. Hij is veel machtiger: koning in de hemel!

Blijdschap.

Daarmee eindigt het boek Lukas.

Daar begon het ook mee: een engel daalt af naar de velden rond Bethlehem. Herders baden in het licht. En dan zegt de engel: "Wees niet bang, want ik verkondig u grote blijdschap. Heden is u de Heiland geboren, namelijk de Christus, de Here, de Zoon van David".

De tweede keer is aan het einde van zijn boek: "En zij keerden naar Jeruzalem terug met grote blijdschap".

Ja, en tussen deze twee toppen is heel veel gebeurd. Christus moest lijden en sterven aan het kruis. Hij moest de diepte in van de smaad en de spot.
Er moest veel gebeuren voordat deze blijdschap ook in mensenlevens kon landen.

Daar kunnen wij misschien nog wel iets van leren. Geloven kan zomaar een plicht worden. Je bent erin opgevoed, dus ga je maar naar de kerk en zing je maar mee. Maar de echte blijdschap ontbreekt. Je doet het omdat het moet.

Daarom laat je ook makkelijk zonden in je leven toe. Omdat het niet écht voor je is. Omdat het niet voor je leeft.

En dat kan in onze welvaartsmaatschappij zomaar. We hebben het goed. Er is vrijheid. Geen vervolging. Dan is zo'n Hemelvaartsdag heel erg belangrijk voor je: onze Here en Heiland zit in de hemel op zijn troon. Hij heeft alle macht en komt eenmaal terug op de wolken. Zorg ervoor, dat je geloof niet in slaap valt en je de komst van de Bruidegom mist.

Want Hij komt terug, dat heeft Hij beloofd.

Dommel niet in.

Vertel over Hem en leef voor hem.

Hemelvaartsdag: Jezus is Koning en nog even en de bazuinen klinken en de wolken scheuren open en Jezus keert terug om zijn bruid op te halen en de eeuwige bruiloft te vieren.

Mis dat Feest niet!

Amen.